

Propozycje działań i aktywności w domu dla dzieci z gr. VI

Temat tygodnia; Ach ta pogoda

wtorek: 28.04.2020r.

Temat dnia: Jaka może być pogoda?

Cele

Dziecko:

- posługuje się pojęciami dotyczącymi zjawisk przyrodniczych
- podejmuje samodzielną aktywność poznawczą, definiuje pojęcie
- nazywa symbole zjawisk pogodowych, prowadzi kalendarz pogody
- dostrzega zmienność zjawisk pogodowych charakterystycznych dla kwietnia
- wyraża ekspresję twórczą w czasie budowania opowiadania
- zna i posługuje się w zabawie ruchowej pojęciami dotyczącymi następstwa czasu pór roku
- bierze udział w prostych scenkach dramatycznych, komunikuje się z innymi
- określa kierunki i ustala położenie przedmiotów
- wskazuje niepasujące, żartobliwe elementy na obrazkach
- klasyfikuje zjawiska atmosferyczne charakterystyczne dla czterech pór roku
- rozwija poczucie rytmu i pulsu
- rozwija wyobraźnię dźwiękową
- wzbogaca słownictwo
- reaguje na instrukcje graficzne, muzykuje z użyciem różnych źródeł dźwięku
- rozpoznaje cyfry od 0 do 9
- panuje nad nieprzyjemną emocją, kiedy przegrywa

1. Kwiecień-plecień – przytaczamy przedszkolakom przysłowie Kwiecień-plecień, bo przeplata, trochę zimy, trochę lata i proponuje, by zastanowić się, jaką pogodę może przeplatać wiosenny miesiąc. Dziecko na kartce flamastrem w wybranym kolorze rysuje symbole letniej pogody, np. deszcz, grad, burza, mgła, a drugiej zimowej, np. śnieg, chmury, mróz.
2. Wiosenny kalendarz pogody – codzienna obserwacja i uzupełnianie założonego wcześniej indywidualnego kalendarza zjawisk pogodowych.
3. Pogoda w czterech porach roku – transformacja relaksacyjnej opowieści Zachęca dzieci do zajęcia wygodnej pozycji. Prosimy o zamknięcie oczu i spokojnym, miarowym głosem czytamy tekst:

Idziesz powoli, rozglądasz się. Wiosna zagościła już na dobre. Motyl frunie między kolorowymi kwiatami, a trawa zazieleniła się na łące. Między drzewami przebłyskują promienie słońca. Delikatnie muskają skórę. Bezchmurne niebo

zachwyca swoim kolorem, a delikatny wietrzyk lekko porusza włosami. Oddychasz równo, spokojnie, słuchasz śpiewu ptaków. W oddali słyszysz, jak sływa strumień. Delikatnie prześlizguje się między kamieniami. Woda pluszcze. Siadasz pod drzewem. Na niebie pojawił się obłoczek. Patrzysz, jak płynie. Powoli zaczyna padać deszcz... kap, kap, kap. Delikatne krople spadają na trawę, kwiaty. Wystawiasz rękę... deszcz sływa po Twojej dłoni. Słyszysz delikatny szum wiatru. Wychodzi słońce. Motyle wracają nad łąkę. Wstajesz i idziesz do domu. Czujesz się wypoczęty.

Po wysłuchaniu treści dzieci wskazują opisaną porę roku i charakterystyczne dla niej zjawiska. Spośród przygotowanych piktogramów zjawisk pogodowych w różnych porach roku przedszkolaki wybierają te, o których słyszały w opowiadaniu: słońce, deszcz, wiatr, chmura. zachęcamy do stworzenia krótkiego opowiadania, które będzie przekształceniem tego, co usłyszały. Na kanwie utworu relaksacyjnego o wiosnie przedszkolaki tworzą własne opowiadanie o innej porze roku. Wybierają piktogramy zjawisk atmosferycznych charakterystycznych dla tej pory. Oczywiście pomagamy, wplatając w wypowiedzi pytania pomocnicze.

4. Wiosenna niepogoda i zimowa pogoda – zachęcamy dzieci do pokazania ruchem, gestem i mimiką prostych scenek. Np.: Pokażcie, jak będziecie się zachowywać, gdy „złapie” was na spacerze wiosenna ulewa. Pokaż, co będziesz robić w słoneczny, ciepły jesienny dzień. Zademonstruj, w co będziesz się bawić w słoneczny, mroźny dzień. Pokaż, jak należy się zachować, kiedy nadchodzi letnia burza.
5. Co nie pasuje? – zabawa edukacyjna z kartą pracy, doskonalenie logicznego myślenia. Przedszkolaki opisują każdy obrazek i nazywają przedstawione pory roku. Podczas opisu używają określeń dotyczących orientacji w przestrzeni: nad, na górze, pod, na dole, między, z boku. Wskazują niepasujące, żartobliwe elementy na obrazkach i je zaznaczają. Próbuje sobie wyobrazić inne nietypowe sytuacje, w których mogliby się znaleźć bohaterowie ilustracji. **(Karta Pracy nr3 str.53)**
6. Klimat na świecie – ciepłe i zimne kraje – pogadanka przy mapie świata. Dzieci składają pocięty obrazek na 8–10 części wzdłuż linii poziomych, pionowych i ukośnych, przedstawiający klimatyczną mapę świata. Sklejają ją. Dla orientacji zaznaczamy Polskę, dziecko wskazuje kontynenty. Opowiadamy dzieciom o pogodzie w różnych częściach globu, pokazując wybrane miejsca i strefy: Zaznaczono na mapie strefy, które są charakterystyczne dla danych obszarów. Przyjrzyjcie się kolorom. Jak myślicie, które barwy oznaczają najcieplejszy obszar, a które – najchłodniejszy? Dlaczego? Pogoda zależy od położenia poszczególnych obszarów, regionów względem biegunów, gdzie jest najzimniej, i równika, gdzie nigdy nie jest chłodno, nie ma śniegu, za to często pada deszcz. Tam nie ma pór roku. Na pustyni, np. w Afryce, najsilniej świeci słońce, a nocą jest chłodno. Rzadko padają tam deszcze. Latem w Indiach padają ulewne deszcze, a ulicami płyną potoki. W pobliżu biegunów zimy są bardzo długie i mroźne, a lata – krótkie i chłodne. Tam są dwie pory roku: zima i lato. Nasz kraj znajduje się w strefie umiarkowanej, czyli nie jest u nas ani

ciepło, ani zimno, a pogoda zmienia się w zależności od wiatru, temperatury i opadów – mamy cztery pory roku.

W ogrodzie

7. Labirynt – zabawa ruchowa, rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowej. rysujemy patykami na ziemi albo kredą na kostce labirynt – ścieżkę, którą dzieci muszą przejść stopa za stopą, nie wypadając z narysowanego toru. Trasa musi być na tyle wąska i kręta, by dzieci cały czas musiały kontrolować swój ruch.
8. Wiatr i trawa – ćwiczenie logopedyczne. Dzieci w pary i siadają naprzeciwko siebie. Dostają pociętą krepinę imitującą trawę. Dmuchając w nią, poruszają jej źdźbłami. Przypominamy o zachowaniu prawidłowego cyklu oddychania: wdech nosem, wydech ustami.
9. **Wiatr** – zabawa orientacyjno-porządkowa. Dzieci łączą się w pary i stają naprzeciwko siebie. Wyciągają do siebie skrzyżowane ręce i łapią się dłońmi, tworząc wiatraczek. Na słowo naucz: *Wietrzyk* zaczynają powoli wirować, trzymając się mocno. Tempo ich obrotów może wzrosnąć, gdy usłyszą: *Wichura*. Na hasło: *Zmiana kierunku wiatru* – dzieci kręcą się w drugą stronę. Należy często zmieniać kierunek obrotów i regulować ich natężenie. Zabawę przerywamy słowami: *Bezwietrzna pogoda*.
10. **Sięgając chmur** – ćwiczenie dużych grup mięśniowych. Dzieci z siadu kucznego powoli podnoszą się, wstają, prostują się do pozycji stojącej, wspinają się na palce, wyciągają do góry ręce, tak jakby chciały sięgnąć nieba, chmur. Na kłaśnięcie przysiadają, powracając do pozycji wyjściowej. Ćwiczenie można powtórzyć kilkakrotnie.

Udanej zabawy!!!

